



Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Elphegi Episcopi & martyris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

odium corporis viribus ad caelestem patriam arden-
 ter aspiraret, ne commissum sibi gregem sine pa-
 tris corpore relinqueret, annuente Domino, sanctum Er-
 minus cum minimis viris cunctis mirifice virtutibus ornatum
 successorem elegit, ac populo acclamante pontifi-
 ce pronunciauit. Ipse vero moribus & annis ma-
 gis digna meritorum suscepturus premia, ad cae-
 lestia regna migravit ac cunctis sane maximū
 desiderium reliquit. Corpus illius à discipulis
 religioso compositū officio, honorifice admodum
 sepultum est in montis cacumine, cuius radicibus
 extructum adiacet monasterium Virgini matri sa-
 cratum: ubi diuina bonitas reliquiarum virtutē quo-
 tidie demonstrare dignatur ad laudem & gloriam
 maiestatis suae, cuius honor, decus & potestas per-
 manet sine fine. Amen. Facta est translatio eius ad
 monachium Hannoniae oppidum anno 1405, post e-
 uationem, quae facta est anno 823.

S. Erminus
 succedit S.
 Vtmaro.

Obiit viæ
 sanctus.

HOC DIE
 IENSIS
 EXHIBIT
 CORDIA
 ONFIDE
 ILI BO
 RIPETE
 LUTE
 RECIBO
 NA PU
 EGRO
 EL PER
 UM SI
 ANE
 M LAB

ITA S. ELPHEGI CANTVARIENSIS
Archiepiscopi & martyris. ex ea qua est per Osber-
ton eiusdem Cantuariensis Ecclesie Abbatem. Mar-
tyrio coronatus est anno Domini 1012. aetatis suae 59.
Episcopatus vero 7.

Beatus Elphegus splendidissimis ortus natali-
 bus magna prudentia & summa humilitate vi-
 tam instituit. Parentes eius cum indole per-
 pectā vitæ innocentiam animique ingenmitatē ad-
 mirarentur, merito eum & artium maximarum &
 precipue Christianæ religionis disciplinis imbuen-
 dum curarunt. Ipse vero haud mediocriter iam in
 philosophiæ cognitione versatus omnium studio-
 rum suorum scopū vnicum, Christum sibi præfixit.
 Quis amore incredibiliter flagrans vt totum se su-

19. Aprilis.

N aquilli

Monasticū
institutum
arripit S. El-
phegus.

Vivit inclu-
sus.

Multi ad eū
confluunt.

S. Andreas
apparet S.
Dunstano.

Elphegus
consecratur
Episcopus.

auissimo Christi iugo manciparet, spretis omnibus poenitentem
contemptisque honoribus, in quorum spe matrem eum ut nocturno
enutritus erat, ac materno denique dolore, quod tempore oppressi-
nicē illum diligebat, constanter superato, matrem frugere, sola
deseruit, atque in monasterium Derhirst transiit, ubi vique prae-
lum vitæ portum se recepit. Ibi verò magnos orum moribus
tu subactis prauis desiderijs, statim arctioribus bere studijs,
semitam arripuit, siagulareque cum antiquorum animas l-
certamen inire contempsit. Egressus itaque de nitatem reuo-
nasterio, ad locum Bathonia vocatum peruenit, ubi hominu-
angusto se habitaculo includens rigore incedens horredumque
corpus ieiunijs vigilijsque affixit. Confluebant mune constit-
eum nobiles quique suarum vulnera animarum surpare. Qua-
detegentes consiliumque salutis postulantes, populum ma-
bus ille tanta prudentia modestiaque monitione pauperum in-
eis tradidit, vt non parua monachorum turbamuram Domin-
breue tempus ibidem congregata sit. omnes ad ben-
Cùm autem mansionem amplissimam fabricaret, cum v-
disciplina florentem omnibusque bonis affectibus exhaustis, qua-
cōstitisset, ipse rursus ad caelestes angustias deo compete-
culæ suæ latebras confugit: ita tamen vt gratias plices quas ip-
causas præcipuaque negotia fratres ad eum strahere, dist-
rent. Mortuo autē Vintoniensi episcopo cuncti uenter asserere
modica de pontificis electione oborta esset, clasias, vt felic-
tio fertur B. Andreas Apostolus S. Dunstano verò vilitati
quadam pro ecclesie salute, multis cum lachryis Anno aute-
precibus incumbenti apparuisse; mandasse aduentu Angli-
beato Elphego manum imponeret, & ecclesiam anno ætatis si-
solatæ antistitem constitueret. Nec mora Episcopus Car-
stanus hac visione contra improborum potestatem ter Romam v-
confirmatus Elphegum, vt iussus fuerat, episcopo mo Pontifice
consecrauit debitoque cum honore ad sedem quoddam hos-
fit. Elphegus autem pontificio decoratus, beratā auaritia
nihil non modò a consuetâ vitæ austeritate

sed poenitentiae labores magis magisque auxit, ad
 eo ut nocturnis horis, caeteris mortalibus alto so-
 pore oppressis, ipse nudis pedibus, idque hyemali
 frigore, sola indutus tunica, foras exire & ad auro-
 ram usque precibus vacare consueverit. Porro ali-
 orum moribus ingenijsque ita se conformem pra-
 bere studuit, ut omnibus charus saucias peccato-
 rum animas liberè tractare posset: facileque ad sa-
 nitatem reuocare. Pauperum verò & calamitoso-
 rum hominum curam tantam habuit, ut immane
 horredumque nefas reputaret, si quod natura com-
 mune constituit, hoc velit homo ceu proprium va-
 sarpare. Quapropter frequenter pro concione ad
 populum magna contentione differebat, eum, qui
 pauperum inopiae studiosè non confuleret, nequa-
 quam Dominici corporis membrum esse. Atque ut
 omnes ad benignitatis disciplinam vehementer ex-
 citaret, cum verbo tum exemplo docuit: adeò ut
 exhaustis, quae ex iure ecclesiae pauperum ministe-
 rio competebant, opibus, non dubitauerit, multi-
 plices quas ipse parauerat, ecclesiae thesauros di-
 strahere, distractosque pauperibus erogare: pru-
 denter asserens ornatissima quaeque possidere ec-
 clesias, ut felicitatis tempore honestati, necessitatis
 vero vilitati esse possint.

Industria eius in ani-
 marum re-
 gimine.

Benignitas eius eximie in pauperes

Anno autem Domini millesimo & sexto, ab
 adventu Anglorum in Britanniam 578. Elphegus
 aetatis suae quinquagesimo secundo Archi-
 episcopus Cantuariensis effectus est. Cumque i-
 ter Romam versus pro pallio, de more, à Sum-
 mo Pontifice habendo arriperet, & oppidum
 quoddam hospitandi gratia intraret, oppidani sce-
 lerata auaritia cupiditate excacati, in domum
 irrum-

Fit Archie-
 piscopus Can-
 tuariensis.

Eijcitur ab oppidanis quibusdā & multis iniurijs afficitur.

irrupunt, rebusq; eius per summam iniquitate direptis, verbis verberibusque eijciunt. Ille enim nudatus illorumque cōtumelijs plus fatuus ratur leniter quidem iniurias ferebat, sed vix ab oppido regressus horrendas sanè voces auis que ciuibus & ædificijs celerem ruinam interm que minabantur. Neque diutiùs vltio diuini quum facinus impunitum reliquit. Nam mox rax flamma oppidum inuasit, tantoque furor eniijt, vt ciues desperata iam salute erumperent militerque à viro sancto commissi flagitij vt postularent. Ille verò, qui non tam propriam illorum vicem dolebat, mox in genua protu fufis ad Deum precibus ignis scæuitiam peno tinxit. Restitutis igitur rebus, pallioque à Pa liciter accepto domum prosperè regressus est.

Vltio diuina in eos.

Restinguit precibus suis incendium ciuitatis.

Dani vastāt Angliam.

Per idem tempus Suuanus & Turkillus principes nonnullam cladem Anglorum terr gentibus eorum peccatis, intulerant, multoq; miserandam valdè captiuitatem abduxerant. erat in tanto rerum discrimine qui hosti im ter grassanti occurreret. Solus Elphegus omni periculo contempto hostes adire, verbum vili dicare, captiuos dato precio redimere, famo pressos alere nō dubitabat. Neque vllis veris aut iniuriarum contumelijs ab infideli popo latis ab hac benignè faciendi disciplina recess

Ethelredus rex Angliæ.

Edricum regni totius præfectus.

Ea tempestate Ethelredus regni gubernatō nebat, & quia imbellis & imbecillis monati tiùs quàm militem actione præ se ferebat, Edri quendam regni totius præfectum statuerat. E nem humili quidem genere natum, sed ingenio lentem, cui lingua ingentes diuitias ac nobilitate comparauerat. Huius fratrem inani nobilitate

ria valdè t...
licati in pr...
dem nobil...
Vnde frate...
forege vlti...
pronunciar...
maledicent...
us multo i...
flamma feri...
ctique secu...
cupauit. Se...
auxilia con...
post victori...
mora cōiun...
miam vastar...
ribus obside...
facies consta...
mos corripi...
nterea ciue...
neglectis m...
sus citra d...
clangore tu...
in omnes eru...
alij flāmis ab...
Matronæ du...
sur prodere...
stracte ad v...
a macrum v...
per eos duct...
autem Elph...
non ferenda...
tix, in qua ci...
tillens inter...
parcite tene...

ria valde tumidum primariæ Cantuariorum nobilitati in præsentia regis gratuito maledicentem eadem nobilitas interfecerat, ædesque succenderat. Vnde frater eius incredibili furore correptus ab ipso rege ultionem expetiit, sed rex postulata reiecit: pronuncians fratrem iure peremptum debitasque maledicentiæ suæ pœnas luisse. Quo respõso acrius multo irritatus totusque in rabiem conuersus flamma ferroque regi regnoque minitatus est: iunctisque secum decem virorum millibus regiam occupauit. Sed eum hæc parum succederet, Danorum auxilia conuocauit, datisque dextris foedus iniit vt post victoriam æqua sorte regnum diuiderent. Nec prius cõiunctis copijs viribusque Cantuariam primum vastaturi aduolant, ciuitatēque excitatis turribus obsident, admotisque muris arrietibus, igneas facies constanter iaciunt. Et ecce vorax flamma domos corripit, omniaq; horrendo incendio deuasat. Interea ciues dum restinguendis flammis sedulam, neglectis mœnibus, operam nauare cõtendunt, hostis cõractis portis urbem ingreditur, terribiliq; clangore tubarum loca omnia complet. Tum verò in omnes crudeliter sauitum. Alij ferro iugulati, alij flammis absumpti, plures è muro præcipites dati. Matronæ dum thesauros, quos non habebat, coguntur prodere, capillis per omnes ciuitatis plateas distractæ ad vltimum flammis iniectæ sunt. Paruuli a matrum vberibus auulsi, lanceis confossi, aut super eos ducto plastro, minutatim cõtriti. Sanctus autem Elphegus tantam suorum depopulationem non ferendam existimans, repente è latebris ecclesie, in qua cum monachorū turba delitescerat, prolatens inter medios hostium cuneos exclamauit: parcite tenere infantia ætati, parcite imbelli turbæ.

Dani obsident Cantuariam.

Dani occupant Cantuariam & immaniter sauiunt.

Elphegus se Danis cõtruentibus opponit.

En me, qui vestræ impietatis crimina libera-
per ore castigavi: en qui captivos & à vobis
status pavi, vestriui, redemi. In me potius cru-
tatis vestræ ferrum conuertite.

Elphagus à
Danis cru-
deliter ve-
xatur.

Hæc clamitans & intrepida voce pronun-
phagus mox ab hostibus intercepto manibus
re præpeditur, vinculisque iniectis septem
bus in arcto carcere recluditur. Interea coepit
Dei in homicidam populum adeo defecit, ut
uo temporis interuallo duobus eorū millibus
diros viscera cruciatu prostratis, cætera

Vltio diui-
na in Da-
nos.

multitudo, simile exitium expectaret. Pro-
quotidie magis magisque clades, & nunc de
vicinis terribili viscerum dolore capiti-
sumptis magnam formidinem viuentibus im-
bat. Cumque nullam salutis spem principibus
quam viderent citato consilio ad episcopum

Dani ab El-
phago veni-
am petunt.

ribus inclusum currunt & de patratu facinor-
tis cum lachrymis veniam petunt. Episcopus
quamuis insatiabilem eorum crudelitatem
mereri veniam sciret, Domini tamè exem-
tus hostes suos benignè amplexatus est, & re-
li beneficio de exitiali clade liberauit. Na-

Pane bene-
dicto sanat
Danos.

primùm cum ardenti pietate ad Deum precor-
nem à se benedictum illis porrexit, quo su-
morbis profligatus & optata sanitas restituta
Sed illi salute potiti mox ad ingenium re-
virum sanctissimum pro impendio benedicti-
mè mulcârunt ac inauditis tormentorum

Reddūt ma-
lā pro bonis

onibus, quibus ingentem pecuniæ vim ab-
quere nitentur afflictum denud in carcerem
trulerunt. Cumque in his omnibus inuictam
constantiam seruaret, ac pias Deo laudes
ret; ecce noctis intempesta silētio maligni

cie angeli apparens adest; mentiturque de supernis
se sedibus destinatum, quatenus illum ad commu-
nem gentis salutem de carceris squalore educeret.
Nec vereretur ignavi militis vocabulo notari, cum
neque Petro humilior, neque Pauli esset robustior:
quorum alterum sporta contexit, alterum verò
carcerali stridore grauatum angelus absoluit. His
ille sermonibus veluti unguentis delibutus carce-
rem egreditur; sed cum pluribus aquarum allu-
tionibus per obscuras noctis umbras transuaditis,
malignus repente disparet, continuo Christi
seruus ductoris pestiferi machinas intellexit. Tum
verò ex imo pectoris suspiria trahens cum maxi-
mo fleu medijs se paludibus iniecit: ac Saluato-
rem suum Christum Iesum in auxilium vocauit.
Ecce autem iuuenis aureo amictus splendore pro-
pinus adfuit, qui diaboli fraudibus circumuen-
tum blando sermone consolatus est, & vires ani-
mumque dedit, ut ad amissæ coronæ locum cæli-
tus sibi deputatum rediret, securusque altera die
splendidissimam iustitiæ coronam in cælo expe-
ctaret.

Elphegus igitur hoc modo ad locum certami-
nis ab angelo reuocatus, lætus ad coronam pro-
perabat, cum ecce carceri propinquus ab obuia
carnificum turba comprehenditur, dirisque plagis
afficitur: adeò ut cerebro capitis violato semiui-
uus in ergastulo recluderetur. Transacta autem
magna noctis parte in maximis corporis dolori-
bus vidit ingentem sanctorum multitudinem im-
mensa claritate gloriosum carceris ianua intrans-
sem, mellifluisque vocibus suauissimos hymnos
deponentem: qui laxatis vinculis foeditis cor-
poris plagas absterxerunt nouumque cum integra

Nota fassa-
ciã diaboli.

Angelus ei
apparet.

Rursus dirè
affligitur.

sãcti eum
inuifunt. &
sanant.

sanitate decorem addiderunt. Inter hæc Elphegus
 psallens cum psallentibus incredibili gaudio
 tabat, multoque quam ante ardentius ad com-
 nem sanctorum gloriam aspirabat. Nec est diu
 suo frustratus desiderio. Nam primo mane
 armatorum manus nouo ebria furore aduol-
 qua eductum de cacere ad iniquum iudicium
 traxit. Ibi gens nefaria cum minis ac blanditi-
 rum ab eo extorquere nititur & vir sanctus
 diuinæ sapientiæ illis proponit, hortaturque
 licita vanitate & cæca auri cupiditate, studia
 vnum & verum Deum eiusque cultum sanctum
 conuerterent, illi in rabiem cõuersi, auersis
 securibus prosiliunt humique impositis plagis
 sternunt; genibusque nixum lapidibus obru-
 Cumque moribundos ad cælum oculos
 misso sibi grege leuaret & prolapsus in terram
 rumque resurgens preces ad Deum multipliciter
 quidam scelere & audacia ante alios insignis
 etiam de sacro fonte vir sanctus suscepisse
 securim magna vi capiti eius infixit animam
 cælestia regna trãsmisit tertio decimo Kalendas
 Principes autem Danorum cõmuni consilio
 pus eius flumini immergi statuerunt quod &
 facinus & Elphegi gloriam obscurarent: se-
 naque memoria delerët. Sed Christus Dominus
 quaquam martyris sui gloriam obscuritate
 ui passus est. Nam protinus ingens populi
 do, quam vir sanctus Christo per euangelium
 erat, armata prosiliit, paratam se potius
 functo occumbere ostendens, quam pati sacrum
 pus aquarum voragini tradi absorbendum.
 sacrum pignus summa partis vtriusque
 ne seruatam, nec aquis nec terra tradebatur.

Migrat mar-
 tyr ad Do-
 minum.

in vltimum discrimen adductæ cruentum iam iam
 imminere certamen ostendebant: cum ecce senato-
 res vtriusque, vt tantæ contentiõis litem dirimât,
 in commune deposcunt quatenus si quid sanctus ap-
 pud Deum posset, in hoc ambiguo poteriæ suæ vir-
 tutem ostendar. Protulerunt mox Dani ramum de
 fraxino præcisum, succo corticeque omnino nuda-
 tum; aiunt, si illum sanguine Elphægi intinctû ma-
 turo lux virentē inueniret, se eam vt iustum san-
 ctumque veneraturos. Sin verò in pristina aridita-
 te signum permaneret, sui fore arbitrij, quid de ca-
 dauere facere velint.

Cumque omnibus grata & accepta conditio fu-
 isse, Dani aridû mox lignum telluri fixerunt, quod
 sub vnius noctis tempore frondere ac summo ma-
 gis florere visum est. Tum verò, abiecta perfidia, Da-
 ni terram in amplexibus defuncti ruere crebra o-
 multiplicata figere, ceruices supponere, lachrymas & ei-
 usmodi signa emittere cœperunt. Sublatum ergò humeris
 defuncti corpus ad arborem eius triumpho in-
 nimam signum desertur comitantibus innumeris signorum
 prodigijs, porenti virtute Dei cælitus ostensis. Mox
 talus languidis innouatur, cæci illuminantur,
 quod & surdi audiunt, muti loquuntur, claudis gressus re-
 stituntur. Ibi etiam orationis domo super illum fa-
 bricata, plerique Danorum magnates, in eadem re-
 uocati, ad fidem Christi conuertuntur. Cum au-
 tem fama rerum adeò mirabilium ad Londonienses
 perlatâ esset, illi ingenti pecuniarum vi corpus re-
 motius in Londonias transtulerunt. In eius autem
 auctores ira Dei intantum defauijt, vt prin-
 cipales quidam in scelore suo persistentes incredibili
 dolore correpti huc illuc vagarentur, communem
 hominum conspectum formidarent. Cumque

*Nota insi-
 gne profe-
 cto miracu-
 lum.*

*Multa sunt
 miracula.*

*Vitio diui-
 na in eius
 interfecto-
 res.*

terra sceleratos ferre recusaret, diuinā vindictā
 in pelago se posse euadere existimarunt. Sed
 vt in altum perducti fuere, aduersis ventorum
 bus cum nauibus numero centum & sexaginta
 profundum demersi sunt: porro rates alie sex
 ta quinq; ad ignotas appulsæ regiones, quasi
 fidiarum gratia venissent, ab incolis miserabiliter
 interfecti sunt. Iam verò alius qui in Angliā
 manserat eum frustra diu multumque cum
 conscientia luctatus fuisset victus tandem
 manu vitæ stamina abruptit: alius gutturi
 lum infixit: presbyter, qui odio viri sanctissimi
 cæcatus crucem martyris pertinaciter ab
 alterius gladio occubuit. alius eiusdem ordi
 nis per contemptum sacri Antistitis sandalia por
 tans à dæmone miserabiliter correptus dignas
 poenās coram omni populo poenas luit.

Canutus Da
 norum Rex.

Turkilli ce
 des.

Vnus Turkillus malorum omnium princeps
 pererat, qui tamē quò tardius hoc sanè graui
 plicium tulit. Nam Danorū princeps Canutus
 capitali cum eo odio dissidebat, instructa in
 am classe delatus nefandi populi residuum de
 ipsumque Turkillum cum sex tantum nauibus
 Daniam effusa fuga compulit. Vbi per cuncta
 onis loca miserè agitato, ad extremum ab
 vulgo occisus, feris & auibus protectus est.
 hæc Canutus ab Anglorum exercitu ingentem
 gem passus, & ad deditioem propter rerum
 cultatem ferè cōpulsus, accersitis ad se qui
 confugerant Anglis prudentia pietatisque op
 ne præstantibus tantarum cladum causam
 scere studuit. Qui omnes vno ore respon
 hoc Elphegi martyris vaticinium esse qui
 bus eius circumuentus prædixerat Danos in

crudeliori
 dos esse. Q
 tis precibu
 se sacras il
 reportanda
 miner Canu
 tyris honori
 quo promit
 lorum tum
 recta legati
 cavit, qui c
 incorruptu
 moque cum

 MARTYR
 ab impijs
 culis clar
 anno Ch

 VERN
 Bacc
 rufi
 nobili. Fui
 simplicitate
 tate, qui op
 litate victu
 nique admo
 bebat matre
 dis fauente
 omni huma
 ter importu
 ferre possit
 fugam iniu
 que fame &

crudeliori interneione quàm Sodoma excinden-
dos esse. Quare si vellet pace frui, martyrè sibi vo-
tis precibusque placatum redderet, promitteretq;
se sacras illius reliquias ad sedem eius honorifice
reportandas curaturum. Nec mora. Promittit fir-
miter Canutus se nihil, quæ ad Dei gloriã per mar-
tyris honorem celebrãdam facerent, neglecturum.
quo promisso, non multò post optata ab omni bello-
rum tumultu requies data est. Tum princeps di-
recta legatione Egeluothum Archiepiscopum euo-
cavit, qui corpus martyris decem annis sepulchrum,
in corruptum inuiolatumque planè reperit, sum-
moque cum honore Cantuariam deduxit.

Votum Ca-
nuti regis
Danorum.

Martyris
corpus post
decem annos
in corruptum.

MARTYRIUM S. PVERI VVERNHERI,
*ab impijs iudeis crudelissimè necati & multis mira-
culis clari. vt habetur apud R.P. Surium Passus est
anno Christi 1287. tertio decimo Kalendas Maij.*

Vvernherus puer pago VVammenrato, qui à
Baccaraco vnius diei itinere abest, ortus est
rustica quidem stirpe sed cultu Christi sanè
nobilis. Fuit autem cum Christianæ religionis tum
simplicitatis amantissimus virginea ornatus puri-
tate, qui opere rustico pro virium suarum imbecil-
litate victum sibi tenuem comparabat, ex quo be-
nigne admodum egenis aliquid impartiebatur. Ha-
bebat matrem pietati deditam, sibi que in bonis stu-
dijs fauentem, sed vitricum morosum, adeoque ab
omni humanitate alienum vt neque ipse neque ma-
ter importuni hominis calumnias persecutionesq;
ferre posset. Cuius infestum sibi animum deuittans,
fugam iniit: hucq; illuc errabundus incessit. Cum-
que fame & siti valde affiictus inops cõsilij nullum
omni-

19. Aprilis.

Patria
Vvernheri.

vitricum
habet infes-
tum sibi.